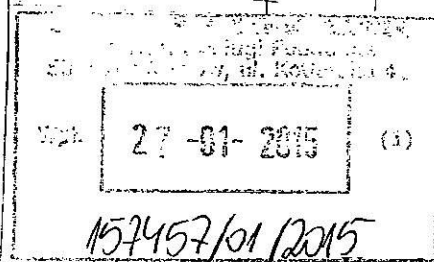

dnia 5 stycznia 2015 r.

P.D. U. Wniosk
27.01.2015

Urząd Miasta Wrocławia
Wydział Podatków i Opłat
ul. Wojciecha Bogusławskiego 8,10
50 – 031 Wrocław

Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w sprawie opłat skarbowych

Na podstawie art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, tj. z dnia 10.05.2012 r., Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm., zwracam się z wnioskiem o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa podatkowego odnośnie pobieranych opłat skarbowych.

Przedmiot interpretacji:

Przedmiotem interpretacji są przepisy zawarte w art. 5 ustawy z dnia 16.11.2006 r. o opłacie skarbowej, tj. z dnia 10.10.2014 r., Dz. U. z 2014 r. poz. 1628 z późn. zm. .

Stan faktyczny:

Radca prawny zrzeszony w ...
będący współnikiem Kancelarii Prawnej, działając w imieniu swoich mocodawców (jako pełnomocnik) zwrócił się do Prezydenta Miasta Wrocławia – Urzędu Miejskiego Wrocławia o udostępnienie informacji publicznej i wydanie zaświadczenia.
Do wniosku tego zostało załączone stosowne uwierzytelnione pełnomocnictwo oraz dowody uiszczenia opłat skarbowych tj. od pełnomocnictwa oraz za wydanie zaświadczenia. Opłaty skarbowe zostały uiszczone z rachunku bankowego, którego właścicielem jest Kancelaria Prawna, w której ów radca prawny pozostaje współnikiem.

Urząd Miejski Wrocławia Wydział Architektury i Budownictwa, powołując się na rzekoną wykładnię Wydziału Podatków i Opłat Urzędu Miejskiego Wrocławia, wezwał tegoż radcę prawnego, wnioskującego o wydanie przedmiotowego zaświadczenia w imieniu swoich mandantów, o ponowne uiszczenie należnych opłat skarbowych (od pełnomocnictwa i od zaświadczenia) wskazując, iż uprzednio uiszczone opłaty skarbowe (których potwierdzenia zostały załączone do wniosku) są nieprawidłowe i nie mogą zostać uznane, albowiem na dowodach przelewów powinny znajdować się dane wpłacającego (tożsame z wnioskującym), nie zaś dane Kancelarii Prawnej.

W ocenie Urzędu Miejskiego Wrocławia „[...] prawidłowo wniesiona opłata skarbową w wpłata dokonana przez pełnomocnika będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą w swoim imieniu, gdzie jako wpłacający figuruje firma w nazwie, w której zawarte jest jego imię i nazwisko.”

Radca prawny, chcąc wywiązać się terminowo z powierzonych mu spraw przez mocodawców, uiszczył ponownie stosowne opłaty skarbowe (od pełnomocnictwa oraz z wydanie zaświadczenia) z prywatnego rachunku bankowego.

Pytanie przypisane do stanu faktycznego:

Czy jedynym prawidłowym sposobem wniesienia opłaty skarbowej przez pełnomocnika będącego radcą prawnym jest jej uiszczenie przelewem z rachunku bankowego należący wyłącznie do niego, bez uwzględnienia przewidzianych ustawowo form wykonywania zawodu radcy prawnego?

Stanowisko wnioskodawcy pytania:

W ocenie wnioskodawcy należy rozdzielić dwie kwestie: krąg podmiotów odpowiedzialnych za uiszczenie opłaty skarbowej (od których, w razie braku jej uiszczenia organ będzie mógł dochodzić zapłaty – np. mocodawca i pełnomocnik, przedsiębiorca i prokurent) oraz podmioty uprawnione do uiszczenia należnej opłaty skarbowej (np. sam mocodawca, pracodawca radcy prawnego -pełnomocnika, spółka w ramach której radca prawny -pełnomocnik wykonuje swój zawód).

Ustawodawca w żadnym z przepisów nie stanowi, ażeby opłata skarbową musiała być każdorazowo uiszczana z rachunku bankowego, którego właścicielem jest wyłącznie ustanowiony w sprawie pełnomocnik. Przepisy wskazują jedynie, jakie są dopuszczalne tryby wniesienia opłat skarbowych (wpłata w kasie, przelew na rachunek bankowy) oraz jakie podmioty są odpowiedzialne (czyli są dłużnikami) za terminowe uiszczenie opłat

skarbowych. Zważywszy zaś na dopuszczalne prawem formy wykonywania zawodu przez radcę prawnego należy przyjąć, że nie zawsze podmiotem wpłacającym opłatę skarbową (właścicielem rachunku bankowego, z którego następować będzie realizacja przelewu tj. należnych opłat skarbowych) będzie pełnomocnik/wnioskujący – radca prawny. Przykładowo w przypadku radcy prawnego wykonującego zawód w ramach stosunku pracy płatnikiem opłaty skarbowej będzie jego pracodawca, a w przypadku radcy prawnego wykonującego zawód w ramach spółki, właśnie ta spółka (jako właściciel rachunku bankowego).

Zgodnie z przepisami zawartymi w art. 5 ustawy z dnia 16.11.2006 r. o opłacie skarbowej, tj. z dnia 10.10.2014 r., Dz. U. z 2014 r. poz. 1628 [UOSk], obowiązek zapłaty opłat skarbowej ciąży na osobach fizycznych, osobach prawnych i jednostkach organizacyjnych niemających osobowości prawnej, jeżeli wskutek dokonanego przez nie zgłoszenia lub na ich wniosek dokonuje się czynności urzędowej, albo jeżeli na ich wniosek wydaje się zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję), a w przypadku złożenia dokumentu, którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 - na mocodawcy, pełnomocniku, przedsiębiorcy lub prokurencie.

Zgodnie zaś z § 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie opłaty skarbowej z dnia 28.09.2007 r., Dz. U. 2007 Nr 187, poz. 1330, składający wniosek lub pełnomocnik albo dokonujący zgłoszenia zobowiązany jest dołączyć dowód zapłaty należnej opłaty skarbowej, albo uwierzytelnioną kopię dowodu zapłaty, nie później niż w ciągu 3 dni od chwili powstania obowiązku tej zapłaty. Dowód zapłaty może mieć formę wydruku potwierdzającego dokonanie operacji bankowej. Przepisy wykonawcze nie precyzują, czyjego rachunku bankowego zapłata opłaty skarbowej musi zostać dokonana.

Obowiązek zapłaty opłaty skarbowej, o której mowa powyżej, ciąży niewątpliwie solidarnie na osobach lub jednostkach w.w., jeżeli w wyniku złożonego wspólnie zgłoszenia lub na ich wspólny wniosek dokonuje się czynności urzędowej lub na ich wspólny wniosek wydaje się zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję) a w przypadku złożenia dokumentu pełnomocnictwa - na mocodawcy i pełnomocniku lub przedsiębiorcy i prokurencie.

Organem podatkowym właściwym w sprawach opłaty skarbowej jest wójt (burmistrz, prezydent miasta).

Jak wskazuje m.in. Jan Zdanowicz [w] Komentarzu do ustawy o opłacie skarbowej, rok wydania: 2009, Wydawnictwo: C.H.Beck, wydanie: 6, obowiązek zapłaty opłaty skarbowej spoczywa:

- w przypadku zgłoszenia lub dokonania na wniosek czynności urzędowej - na podmiocie dokonującym zgłoszenia lub składającym wniosek dokonania czynności urzędowej,

- w przypadku zaświadczenia - na podmiocie, na wniosek którego wydaje się zaświadczenie,

- w przypadku zezwolenia (pozwolenia, koncesji) - na podmiocie występującym o zezwolenie,

- w przypadku złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii - na mocodawcy, pełnomocniku, przedsiębiorcy lub prokurencie [przy czym w przypadku udzielenia w jednym dokumencie kilku pełnomocnictw opłata skarbową jest należna od każdego stosunku pełnomocnictwa (prokury), odmiennie powyższa kwestia uregulowana była w ustawie z 9.9.2000 r. o opłacie skarbowej (wyrok WSA w Warszawie z 16.10.2007 r., sygn. akt III SA/WA 1276/01 dostępny w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>)].

Radca prawny (a także adwokat, doradca podatkowy oraz rzecznik patentowy) może składać w sądzie, organie administracji rządowej lub samorządowej uwierzytelnioną przez siebie kopię dowodu wniesienia opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii. Sąd, organ administracji rządowej lub samorządowej może, w razie wątpliwości, żądać przedłożenia oryginału dowodu zapłaty. Zasada ta wynika bezpośrednio z przepisu zawartego w art. 8 UOSk, który stanowi także, iż zapłaty opłaty skarbowej dokonuje się w kasie właściwego organu podatkowego lub na jego rachunek.

W pierwszej kolejności należy zatem wskazać, że ustawodawca przyjął zasadę solidarnego obowiązku zapłaty opłaty skarbowej, jeżeli w wyniku złożonego wspólnie zgłoszenia lub na ich wspólny wniosek dokonuje się czynności urzędowej, lub na ich wspólny wniosek wydaje się zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję), a w przypadku złożenia dokumentu zawierającego oświadczenie woli o ustanowieniu pełnomocnictwa - na mocodawcy i pełnomocniku lub przedsiębiorcy i prokurencie.

Zgodnie z art. 2 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej [OrdPU] przepisy tam zawarte stosuje się do poboru i wymierzenia opłaty skarbowej. Oznacza to, iż w zakresie odpowiedzialności solidarnej za opłatę skarbową znajdzie zastosowanie art. 91 OrdPU, który w tej materii odsyła do przepisów KC. Solidarna odpowiedzialność dłużników polega na tym, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od

każdego z osobna. Zaspokojenie wierzyciela przez któregośkolwiek z dłużników zwalnia pozostałych z długu. Jednakże aż do chwili zupełnego zaspokojenia wierzyciela wszyscy dłużnicy solidarnie pozostają zobowiązani (por. art. 366 § 1 i § 2 KC). Zwolnienie z długu podatkowego jednego z dłużników solidarnych nie wywiera skutków prawnych względem pozostałych współdłużników. Z istoty odpowiedzialności solidarnej wynika również, że dopiero na etapie dochodzenia roszczenia organ podatkowy może żądać zapłaty tylko od jednego z dłużników z wyłączeniem pozostałych.

Ponadto, odnosząc się do radców prawnych, należy mieć na uwadze określone ustawowo formy wykonywania tego zawodu. Zgodnie bowiem z art. 8 ustawy z dnia 6.07.1982 r. o radcach prawnych, tj. z dnia 25.03.2014 r., Dz. U. z 2014 r. poz. 637 z późn. zm., radca prawny wykonuje swój zawód:

- ▶ w ramach stosunku pracy,
- ▶ na podstawie umowy cywilnoprawnej,
- ▶ w kancelarii radcy prawnego,
- ▶ w spółce:

- cywilnej lub jawnej, w której współnikami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2014 r. poz. 134);

- partnerskiej, w której partnerami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej;

- komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, w której komplementariuszami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.

Zważywszy zatem na dopuszczalne prawem formy wykonywania zawodu przez radcę prawnego Oczwistym jest, że nie zawsze podmiotem wpłacającym opłatę skarbową (właścicielem rachunku bankowego, z którego następować będzie realizacja przelewu tyt. należnych opłat skarbowych) będzie pełnomocnik/wnioskujący – radca prawny. Jak wskazano wyżej, w przypadku radcy prawnego wykonującego zawód w ramach stosunku pracy płatnikiem opłaty skarbowej będzie jego pracodawca, a w przypadku radcy prawnego

wykonującego zawód w ramach spółki, właśnie ta spółka (jako właściciel rachunku bankowego).

Z samych zatem przepisów wyżej cytowanych wprost wynika, iż w przypadku złożenia dokumentu zawierającego oświadczenie woli o ustanowieniu pełnomocnictwa obowiązek zapłaty opłaty skarbowej spoczywa na mocodawcy i pełnomocniku (lub przedsiębiorcy i prokurencie). Tym samym dopuszczalnym w świetle obowiązujących przepisów byłaby także sytuacja, w której opłatę od udzielonego radcy prawnemu pełnomocnictwa uiszczyłby właściwy rachunek urzędu gminy/miasta mocodawca (udzielający pełnomocnictwa). Tym samym pełnomocnik i właściciel rachunku bankowego, z którego zlecono przelew opłat skarbowej (mocodawca) nie byłiby i w tym przypadku podmiotami tożsamymi (jak wymaga tego UM we Wrocławiu).

Oświadczenie wnioskodawcy:

Niżej podpisany, będąc świadomy treści art. 233 KK oświadczam, że elementy stanu faktycznego objętego wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Załączniki:

1. Dowód uiszczenia opłaty w wysokości 40,00 zł, za wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego;
2. Pełnomocnictwo załączone do wniosku oraz dowody uiszczenia opłat skarbowych od pełnomocnictwa i za wydanie zaświadczenia z rachunku bankowego Kancelarii Prawnej, w której wnioskujący pełnomocnik/radca prawny jest współnikiem;

Wrocław, 25 .03.2015r.

WPO-KP.310.5.2015.KD

Interpretacja indywidualna przepisów prawa podatkowego

Na podstawie art.14j §1,art. 14b i art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r Ordynacja Podatkowa (Dz.U. z 3 lipca 2012r.,poz.749 z późn.zm.) w związku z art.12 ust.1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2014r. poz.1628 z późn. zm.),
po rozpatrzeniu wniosku z dnia 5 stycznia 2015r. z siedzibą przy ul. , dotyczącego interpretacji art.5 ustawy o opłacie skarbowej określającego podmioty zobowiązane do uiszczania opłaty skarbowej

organ podatkowy

uznaje stanowisko strony w przedstawionym stanie prawnym za prawidłowe stwierdzając ,że
uiszczenie opłaty skarbowej przez Pełnomocnika będącego radcą prawnym z rachunku bankowego należącego wyłącznie do niego, bez uwzględnienia przewidzianych ustawowo form wykonywania zawodu radcy prawnego, nie jest jedynym prawidłowym sposobem wniesienia opłaty skarbowej.

UZASADNIENIE

W dniu 27 stycznia 2015r. do organu podatkowego wpłynął wniosek z siedzibą przy ul. ... o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie sposobu uiszczania opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa i od wydania zaświadczenia w sytuacji, gdy Pełnomocnikiem jest radca prawny, który z mocy ustawy może w różnych formach prawnych wykonywać swój zawód.

Wnioskodawca zrzeszony w

... będący wspólnikiem Kancelarii Prawnej zwrócił się do Prezydenta Wrocławia o udostępnienie informacji publicznej i wydanie zaświadczenia. Do wniosku dołączono uwierzytelnione pełnomocnictwo oraz dowody uiszczenia opłaty skarbowej dokonane z rachunku bankowego Kancelarii Prawnej, w której ów radca prawny pozostaje wspólnikiem.

Z uwagi na fakt, iż na dowodach przelewów znajdowały się inne dane wpłacającego niż Pełnomocnika, Wydział Architektury i Budownictwa Urzędu Miejskiego wezwał Pełnomocnika-radcę prawnego wnioskującego o wydanie zaświadczenia o ponowne uiszczenie opłat skarbowych. Zdaniem urzędu uprzednio dokonane opłaty skarbowe (których potwierdzenia zostały dołączone do wniosku) były nieprawidłowe i nie mogły zostać uznane, albowiem na dowodach przelewów powinny się znajdować dane wpłacającego (tożsame z wnioskującym), nie zaś dane Kancelarii Prawnej.

Radca prawny chcąc wywiązać się terminowo z powierzonych mu spraw przez mocodawców, uiszczył ponownie stosowne opłaty skarbowe (od pełnomocnictwa oraz za wydanie zaświadczenia) z prywatnego rachunku bankowego.

Zdarzenie to spowodowało, iż u wnioskodawcy powstała wątpliwość, czy jedynym prawidłowym sposobem wniesienia opłaty skarbowej przez Pełnomocnika będącego radcą prawnym jest jej uiszczenie przelewem z rachunku bankowego należącego wyłącznie do niego, bez uwzględnienia przewidzianych ustawowo form wykonywania zawodu radcy prawnego.

Zdaniem wnioskodawcy żaden z przepisów prawa nie stanowi, ażeby opłata skarbową musiała być każdorazowo uiszczana z rachunku bankowego, którego właścicielem jest wyłącznie ustanowiony w sprawie pełnomocnik. Ustawodawca wskazuje jedynie, jakie są dopuszczalne tryby wnoszenia opłat skarbowych (wpłata w kasie, przelew na rachunek bankowy) oraz jakie podmioty są odpowiedzialne za terminowe uiszczenie opłat.

Z samych przepisów wynika wprost, iż w przypadku złożenia dokumentu zawierającego oświadczenie woli o ustanowieniu pełnomocnictwa obowiązek zapłaty opłaty skarbowej spoczywa na mocodawcy i pełnomocniku (lub przedsiębiorcy i prokurencie). Tym samym dopuszczalnym w świetle obowiązujących przepisów byłaby także sytuacja, w której opłatę od udzielonego radcy prawnemu pełnomocnictwa uiszczyłby na właściwy rachunek urzędu gminy (mocodawca udzielający pełnomocnictwa). Tym samym pełnomocnik i właściciel rachunku bankowego, z którego zlecono przelew opłaty skarbowej (mocodawca) nie byłiby w tym przypadku podmiotami tożsamymi jak zażądał tego Urząd Miejski Wrocławia.

Ponadto wnioskodawca zauważa, że obowiązek zapłaty opłaty skarbowej spoczywa :

-w przypadku zgłoszenia lub dokonania na wniosek czynności urzędowej na podmiocie dokonującym zgłoszenia lub składającym wniosek dokonania czynności urzędowej,

- w przypadku zaświadczenia – na podmiocie, na wniosek którego wydaje się zaświadczenie,
- w przypadku zezwolenia (pozwolenia, koncesji) – na podmiocie występującym o zezwolenie.

Zważywszy zatem na dopuszczalne prawem formy wykonywania zawodu przez radcę prawnego należy przyjąć zdaniem wnioskodawcy, że nie zawsze podmiotem wpłacającym opłatę skarbową (właścicielem rachunku bankowego, z którego następować będzie realizacja przelewu tytułem należnych opłat skarbowych) będzie pełnomocnik/wnioskujący –radca prawny.

Po dokonaniu analizy obowiązujących przepisów prawa i orzecznictwa sądowego, organ podatkowy uznaje stanowisko wnioskodawcy w zakresie zastosowania przepisów podatkowych, dotyczących sposobu zapłaty opłaty skarbowej, w świetle przedstawionych we wniosku zdarzeń za prawidłowe, choć wymagające uzupełnienia w zakresie wygaśnięcia obowiązku podatkowego w aspekcie uchwały NSA w Warszawie w składzie 7 sędziów NSA W-wa z dnia 26 maja 2008r. o sygn. I FPS 8/07.

Zgodnie z przepisami zawartymi w art. 5 ustawy z dnia 16 listopada 2006r o opłacie skarbowej(Dz.U. z 2014r.,poz.1628 z późn. zm.) obowiązek zapłaty opłaty skarbowej ciąży na osobach fizycznych, osobach prawnych i jednostkach organizacyjnych niemających osobowości prawnej, jeśli wskutek dokonania przez nie zgłoszenia lub na wniosek dokonuje się czynności urzędowej, albo jeżeli na ich wniosek wydaje się zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję) a w przypadku złożenia dokumentu, o którym mowa w art.1 ust.1 pkt 2 – na mocodawcy, pełnomocniku, przedsiębiorcy lub prokurencie.

Zgodnie zaś z § 3 ust.1 Rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie zapłaty opłaty skarbowej z dnia 28 września 2007r.(Dz.U. Nr 187,poz.1330) składający wniosek lub pełnomocnictwo albo dokonujący zgłoszenia zobowiązany jest dołączyć dowód zapłaty należnej opłaty skarbowej albo uwierzytelnioną kopię dowodu zapłaty nie później niż w ciągu trzech dni od chwili powstania obowiązku tej zapłaty.

Z dowodu zapłaty winno zatem wynikać, iż właściwy podmiot i we właściwej wysokości dokonał zapłaty należnej opłaty skarbowej.

Stanowi o tym również § 4 powyższego rozporządzenia, w którym określono, iż wydając wnioskodawcy lub dokonującemu zgłoszenia dokument potwierdzający dokonanie czynności urzędowej, zaświadczenie lub zezwolenie(pozwolenie, koncesję),organ zamieszcza na nim adnotację, potwierdzoną podpisem osoby dokonującej adnotacji, z podaniem imienia i nazwiska służbowego, w której :

- określa wysokość uiszczonej opłaty- w przypadku, gdy dokonano zapłaty opłaty skarbowej;
- określa podstawę prawną jej niepobrania –w sytuacji, gdy przepisy odrębne dopuszczają możliwość rozpatrzenia wniosku mimo nieuiszczenia należnej opłaty;
- określa podstawę prawną wyłączenia lub zwolnienia- w przypadku gdy:
 - a) czynność urzędowa zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesja)nie podlegają opłacie skarbowej lub są od niej zwolnione albo
 - b) podmiot składający zgłoszenie lub wniosek o dokonanie czynności urzędowej albo wniosek o wydanie zaświadczenia lub zezwolenia (pozwolenia ,koncesji)jest zwolniony od opłaty skarbowej.

Oplata skarbową jest świadczeniem pieniężnym przymusowym i bezzwrotnym, pobieranym w związku z konkretnymi czynnościami organów państwowych lub samorządowych bądź też za konkretne usługi. Stanowi ona zapłatę za zindywidualizowane świadczenie. Jest to danina publiczna a jej wyróżnikiem w porównaniu z podatkiem jest ekwiwalentność świadczeń. Gdy świadczenie wzajemne nie występuje (np. przy złożeniu pełnomocnictwa lub prokury) jest to typowy podatek- świadczenie pieniężne.

Stanowisko to znalazło swój wyraz w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 grudnia 2002r., P 6/02 (OTK ZU 2002, nr 7, poz.9), w którym Trybunał przyjął, że opłaty są „ dochodami publicznymi i zarazem rodzajem daniny publicznej”. Oprócz tego jako dochody publiczne, przymusowe mogą być pobierane w drodze egzekucji administracyjnej.

Oplata skarbową jest więc daniną publiczną, do której mają zastosowanie przepisy ordynacji podatkowej (art.2 §1 pkt 3 ordynacji podatkowej). Zobowiązanie podatkowe powstaje z dniem zaistnienia zdarzenia, z którym ustawa podatkowa wiąże powstanie takiego zobowiązania (art.21 § 1 pkt 1 ordynacji).

Wygaśnięcie zobowiązania następuje w sposób i w terminach przewidzianych w art.59 i następnych w rozdziale 7 ordynacji podatkowej zatytuowanym „wygaśnięcie zobowiązań podatkowych”.

O skutecznym sposobie wygaśnięcia zobowiązania podatkowego wypowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w uchwale w składzie 7 sędziów NSA W-wa z dnia 26 maja 2008r o sygn. I FPS 8/07.

Skład orzekający podjął następującą uchwałę

„Zapłata, o której mowa w art.59 § 1 pkt 1 w związku z art.60 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r.- Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137,poz.926 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w 2004r. dokonana przez inny podmiot w imieniu podatnika nie powoduje wygaśnięcia zobowiązania tego podatnika”.

Ponadto Sąd wyraził pogląd, że obowiązki podatkowe określone w ustawach są obowiązkami o charakterze osobistym wynikają tylko z ustaw i nie mogą być znoszone przez cywilnoprawne umowy pomiędzy podatnikiem a osobą trzecią. Ponadto „...należy zauważyć, że za przyjęciem poglądu iż tylko zapłata podatku przez podatnika prowadzi do realizacji zobowiązania podatkowego i tym samym do jego wygaśnięcia, przemawia również treść przepisu art.60 § 1 pkt 2 ordynacji podatkowej. Reguluje on termin dokonania zapłaty podatku w obrocie bezgotówkowym. Zgodnie z tym przepisem za termin dokonania zapłaty podatku uważa się w obrocie bezgotówkowym dzień obciążenia rachunku bankowego podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej na podstawie polecenia przelewu. Nie ulega wątpliwości, że w tym przypadku ustawodawca precyzyjnie określił, że w obrocie bezgotówkowym zapłata podatku możliwa jest jedynie z rachunku bankowego(albo prowadzonego przez SKOK) podatnika. Nie jest zatem dopuszczalna, w obrocie bezgotówkowym, zapłata podatku przez osobę trzecią(z rachunku bankowego bądź prowadzonego przez SKOK należącego do osoby trzeciej).”

Jak zatem wynika z uzasadnienia wyroku, w obrocie bezgotówkowym zapłata podatku winna zostać dokonana z rachunku bankowego podatnika.

W przypadku złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa obowiązek zapłaty opłaty skarbowej ciąży na mocodawcy, pełnomocniku, którym wg art. 137 § 1 Ordynacji podatkowej ... "może być osoba fizyczna mająca pełną zdolność do czynności prawnych." ... Zatem opłata dokonana z konta osoby fizycznej ułatwia rozpoznanie podatnika.

W opisach przelewów jako wpłacający-właściciel konta figurowała osoba trzecia-Kancelaria Prawna a nie podatnik wymieniony w art. 5 ustawy o opłacie skarbowej. W opisach przelewów zabrakło informacji, iż podatnik jest współnikiem Kancelarii Prawnej. Nie został podany ani nr KRS ani NIP umożliwiający weryfikację konta, z którego dokonano zapłaty opłaty skarbowej, która potwierdziłaby, iż radca prawny-Pełnomocnik jest współnikiem Kancelarii Prawnej i współwłaścicielem konta.

Biorąc pod uwagę fakt, iż radca prawny może wykonywać swój zawód :

- w ramach stosunku pracy,
- na podstawie umowy cywilnoprawnej,
- w kancelarii radcy prawnego,
- w spółce: cywilnej lub jawnej; partnerskiej; komandytowej lub komandytowo-akcyjnej,

należy mieć na uwadze, iż wnioskując o dokonanie czynności urzędowej, aby nie narazić się na wezwanie do uzupełnienia wniosku bądź złożenie dodatkowych wyjaśnień należy zadbać o przejrzystość przekazu co do konta podatnika. Tak więc przy dokonywaniu opłaty skarbowej przy wykorzystaniu obrotu bezgotówkowego, z polecenia przelewu winno wynikać bezspornie, iż zapłata podatku została dokonana z konta podatnika a nie z konta osoby trzeciej.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu podatkowego -w terminie 14 dni od dnia doręczenia interpretacji - do usunięcia naruszenia prawa(art.52 §3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi -Dz.U. z 2012r.,poz. 270 z póź. zm.).

Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania, za pośrednictwem Prezydenta Wrocławia (art.53 §1 i art.54 §1 cytowanej wyżej ustawy).

Z up. Prezydenta

Irena Matysiak
Irena Matysiak

Dyrektor Wydziału Podatków i Opłat

-2-